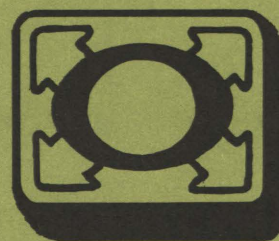

NIVFO

NORSK INSTITUTT
FOR VITENSKAPELIG
FORSKNING OG OPPLYSNING

bulletin

Nr. 1•81

*Vi behandler kontroversielle
forskningsanliggende —
inklusive UFO-spørsmålet*

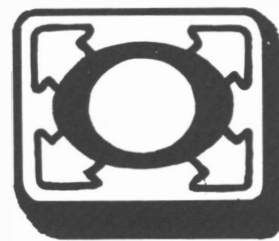
Av innholdet:

- *Ground Saucer Watch
og UFO'et i Rouen, Frankrike*
- *Väddö-saken*
- *En reise i tiden?*
- *UFO-base i USA?*
- *Ny religion — økende tilhengerskare*
- *Bermuda-triangelens gåte løst?*

NIVFO

NORSK INSTITUTT
FOR VITENSKAPELIG
FORSKNING OG OPPLYSNING

bulletin

* * NR. 1 1981 — 1. ÅRGANG * *

Postadresse:
Postboks 2119,
7001 Trondheim

Telefon (075) 46 782

BERGEN:
Postboks 1, CCB,
5363 Ågotnes

Telefon (05) 33 40 20
(Etter kl. 16: 14 50 77)

Ansvarlige redaktører:

Gunnar Bertelsen og
K. Stenødegård

Abonnement:

Kr. 80,— bestilles hos:

NIVFO,
Boks 2119,
7001 Trondheim

Postgiro 3 46 95 74

5—6 NR. I ÅRET

INNHold

	side
• Redaksjonelt	1
• Definisjon og overblikk	2
• Ground Saucer Watch og UFO'et i Rouen, Frankrike	7
• Væddø-saken	10
• En reise i tiden?	13
• UFO-base i USA?	16
• Ny religion — økende tilhengerskare ..	18
• Bermuda-triangelens gåte løst?	20
• I neste nummer	21

Redaksjonelt

Norsk Institutt for Vitenskapelig Forskning og Opplysning (NIVFO) ble etablert i starten av 1981, og er således en helt ny organisasjon.

Selve ideen bak tiltaket representerer også noe helt nytt her hjemme.

Hittil har man hatt de spesielle foreningene og gruppene, som driver med sine sysler innenfor svært begrensede områder - noen alminnelig aksepterte, andre ikke. På den andre siden finner vi yrkesforskerne, som stort sett har nok med sitt og sine faglige miljøer. Det oppstår en kløft mellom disse to kategoriene.

Grunntanken med NIVFO er å forsøke å få i stand et eget forum - et samlingspunkt og talerør - for yrkesforskere og andre seriøst interesserte, som av forskjellige grunner ikke ønsker å slutte seg til de spesielle interessegruppene.

NIVFO vil ta opp til diskusjon og mulig bearbeidelse, ulike tema av vitenskapelig, eller "fremmedvitenskapelig" karakter - gjerne slike som får liten plass i massemedia, eller som vanligvis blir overfladisk behandlet. Vi vet at svært mange mennesker - både leg og lærd - er interessert i slike anliggender, uten å vite hvor de skal henvende seg.

Begrepet UFO - Uidentifiserte Flygende Objekter - er et godt eksempel, og vi har valgt å starte opp med dette. Det er særlig tre hovedaspekter ved UFO-problemet vi mener er interessante:

1. Det finnes en lang rekke eksempler på UFO-fenomener fra hele verden, hvor man har å gjøre med tilsynelatende meget godt dokumenterte hendelser, som selv etter grundige undersøkelser utført av fagfolk ikke har latt seg forklare. Disse sakene har ekstremt stor merkverdighetsgrad, og virker vitenskapelig troverdige.
2. En generell neglisjering av dette materialet fra vitenskapelige institusjoners side har trolig vært en medvirkende årsak til at mange søker forklaring utenfor den rasjonelle tenking. Kvasi-filosofi og nye "religioner" sprer seg som ild i tørt gress, faktisk i alle samfunnslag. Kløften mellom publikum og vitenskap vokser, blir det fremholdt fra seriøst hold.
3. Etter en rettslig prosess i USA er det fremtvunget hemmeligstemplede CIA-dokumenter av oppsiktsvekkende karakter.

Vi har valgt å begynne i dette første nummer av NIVFO-Bulletin med å gi en oversikt over UFO-problemets "historie", og vi vil utdype denne etter hvert. Videre gir vi en del eksempler på ulike sider ved problemet, og i de påfølgende nummer vil vi presentere og utdype saker som disse, samt bringe nyheter.

Hvis det er riktig som mange anerkjente vitenskapsmenn hevder, at det finnes store mengder av vitenskapelig troverdig UFO-materiale, så bør interesserte få kjennskap til dette gjennom en strengt objektiv og nøktern formidling. Samtidig må vi bestrebe oss på å avmystifisere de saker som enkelte tillegger utilbørlig betydning. NIVFO har meget gode kontakter rundt om i verden, og er sikret løpende informasjon fra disse. Videre "dekker" vi hver måned mer enn 2000 amerikanske og kanadiske aviser, samt en del fra andre land.

Forts. side 9

Definisjon og overblikk

ER DET VESENER FRA ANDRE KLODER, SOM BESØKER OSS I SINE FLYGENDE TALLERKENER ?

U F O . Bokstavene står for Unidentified Flying Objects, på norsk Uidentifiserte flygende objekter.

Uttrykket er imidlertid lite tilfredsstillende som DEFINISJON av selve fenomenkomplekset. Det innebærer et flygende o b j e k t, og selv om dette ikke direkte sier noe om h v a fenomenet er, så sier det mye om hva det i k k e er - f.eks. et psykisk fenomen. Videre vet vi at mange bruker begrepet UFO uten å mene UFO, men snarere romskip fra en annen planet. Andre legger parapsykologiske aspekter i det.

UFO-fenomenet krever derfor en definisjon, og vi velger å bruke den som foreløbig er mest akseptert innen vitenskapelig UFO-forskning i dag. Litt forenklet lyder den slik:

Med et UFO mener vi er rapportert fenomen på himmelen, i luftrommet eller på bakken, som selv etter å ha blitt grundig undersøkt av kvalifiserte personer ikke kan forklares som et hittil kjent fenomen, eller hendelse.

Bare de sakene som tilfredsstiller denne definisjonen skal betegnes som UFO. Alle andre betegnes som fenomen-rapporter, og benyttes som referansemateriale.

OG HVA SÅ ? Vil kanskje noen spørre.

- Finnes det UFO'er andre steder enn i tegneseriene og UFO-magasinene ?

- Kan ikke de som rapporterer å ha sett slike ting ha tatt feil av noe annet, eller kanskje innbilt seg det hele ? Eller rett og slett ha diktet opp en historie ?

- Hadde det vært noe i alt dette ville vi sikkert ha fått høre mer om det i radio og TV. Var det noe ekstraordinært ville vitenskapen og de ansvarlige myndigheter ha sagt fra.

- Så hva betyr disse tingene for meg ?

Vi finner det ganske rimelig om folk flest stiller seg slike spørsmål.

Men UFO-problemet er meget spesielt. Og den som ofrer det tilgjengelige materialet mer enn overfladisk oppmerksomhet må nok bli en smule betenkt.

EN 34-ÅRIG KAVALKADE

La oss gjøre et forsøk på å oppsummere UFO-problemets moderne historie:

Den 24. juni 1947 var den amerikanske privatflygeren Kenneth Arnold på vingene i nærheten av Cascade-fjellene i staten Washington. Ved Mt Rainer observerte han 9 diskosformede gjenstander, som fløy i formasjon med en hastighet som han med sikkerhet kunne fastslå til litt over 2.600 kilometer i timen.

"De seilte gjennom luften omtrent som tallerkener som kastes langs vannflaten", uttalte Arnold til journalistene. Og for å gjøre saken ekstra sensasjonell lanserte en journalist uttrykket "flygende tallerken". Dermed var en journalistisk æra opprunnet..

I virkeligheten hadde en hel bølge av UFO-observasjoner begynt flere dager før Arnold's opplevelse, og rapportene fortsatte å komme inn. (Forts. neste side)

Project SIGN, GRUDGE og CIA

Det første offisielle amerikanske UFO-undersøkelsesprosjekt - "SIGN", begynte sitt arbeide den 22. januar 1948. Vitenskapsmennene og offiserene ved prosjektet kom enstemmig til følgende, strengt hemmelige konklusjon:

- UFO'ene er romskip ute fra verdensrommet, som med ukjente motiver betrakter jorden. Den strengt hemmelige rapporten om dette ble sendt til daværende sjef for staben, general Hoyt S. Vandenberg. Han gav ordre om at rapporten skulle brennes. Dette angivelig av frykt for konsekvensene hos befolkningen.

Det amerikanske flyvåpenet endret nå plutselig og drastisk sin holdning til UFO'ene. Man opprettet et nytt prosjekt - "Project GRUDGE", som man mener skulle ha til oppgave å taaklegge UFO-problemet. Stoffet ble nå silet, bare svake rapporter kom ut. Nå var det etterretningsorganisasjonen CIA som trakk i trådene.

Daværende leder for CIA, admiral R.H. Hillenkotter, bekreftet mange år senere at offentligheten stadig var blitt feilinformert om UFO-fenomenet. Blant annet har det vist seg at såvel CIA som KGB bevisst gikk inn for å latterliggjøre både UFO-fenomenet og vitnene, for å holde folks oppmerksomhet borte fra saken.

I begynnelsen av 50-årene møttes ledende menn innen de hemmelige tjenester fra USA, Sovjet, England og Frankrike, i Geneve. De vedtok enstemmig å innta en streng hemmeligholdelsespolitikk overfor offentligheten i UFO-spørsmål.

I anbefalingen JANAP 146 (B) - (Joint Army Navy Air Publikation) - blir de ansatte innen disse våpengrenene, samt piloter i sivile flyselskaper, truet med bøter på 10 000 dollar, og opp til 10 års fengsel, for å offentliggjøre en UFO-beretning.

Den 14.- til 18.januar 1953 arrangerte CIA et møte hvor håndplukkede vitenskapsmenn var til stede. Det såkalte Robertson-panelet. Her ble det fastlagt et program for hvordan man skulle nivelere og bortforklare UFO-fenomenene. Også radio, TV, film og aviser skulle settes inn i disse bestrebelsene.

Men rapportene om UFO'er fortsatte å strømme inn - ikke minst fra flyvåpenets egne piloter ..

CONDON-RAPPORTEN

I slutten av 1960-årene inn gikk flyvåpenet en avtale med Colorado-universitetet om å gjennomføre et såkalt "uavhengig UFO-forskningsprosjekt". Og slik oppsto "Condon-rapporten", med navn etter lederen av prosjektet, dr. Edward U. Condon.

Den innbundne utgaven er på nesten 1500 sider. I sitt forord til rapporten skrev Condon at man ikke hadde funnet noe som skulle rettferdiggjøre videre innsats på dette området.

Journalistene nøyde seg med å lese dette forordet, og skrev deretter. På den måten gikk publikum glipp av et viktig faktum, nemlig at av de 90 UFO-sakene som ble undersøkt klarte forskerne å forklare bare 30. Resten skulle altså pr. definisjon være UFO-fenomener. Mange vitenskapsmenn som leste rapporten fattet nå alvorlig interesse for UFO.

Den største vitenskapelige organisasjonen i verden - AIAA - (American Institute for Aeronautics and Astronautics) undersøkte Condon-rapporten og kom til at UFO-fenomenet i høy grad fortjente vitenskapelige studier.

Men massemedia har hatt og har en tendens til å betone de negative sidene ved UFO-spørsmålet, og man bør vel i dag kunne hevde at publikum stort sett er påvirket av dette.

(Forts. neste side)

"BLUE BOOK"

Av de offisielle amerikanske UFO-prosjektene er Blue book det mest kjente. Vi vil derfor omtale dette litt mer utførlig enn de to som er nevnt foran - "SIGN" og "GRUDGE".

Våren 1952 ble GRUDGE avløst av Project Blue book, en organisatorisk enhet med hovedkvarter på flyvåpenets Wright Patterson-base, (WPAFB.) Denne sommeren fikk man en av de største registrerte bølger av UFO-rapporter, og den første sjefen for Blue book, kaptein Edward Ruppelt, har i sin bok - "Report on the Unidentified Flying Objects" - fortalt om de hektiske anstrengelsene hans stab på ca. 10 mann fra flyvåpenet hadde med å ta seg av alle rapportene som strømmet inn til WPAFB denne sommeren.

Et velkjent kapittel i "UFO-historien" er den vedvarende og bastante kritikken som er blitt rettet mot Blue book. Kritikken omfatter såvel prosjektets arbeidsmetoder som administrasjon, idet det er blitt understreket at prosjektet hele tiden var sterkt underbemannet, savnet kvalifiserte forskere, og at undersøkelsene man foretok var svært overfladiske.

Den nå så kjente UFO-forskeren dr. J. Allen Hynek, professor i astronomi ved Northwestern-universitetet - var prosjektets vitenskapelige rådgiver i mer enn 20 år. Han har senere i skrift og tale på det kraftigste reist kritikk mot Blue-book's organisasjon og arbeidsmetoder. (1) Det samme har prosjektets første leder, kaptein Ruppelt. Men disse er på ingen måte alene om å legge breidsiden til. La oss se hva den amerikanske fysikeren dr. James E. McDonald uttaler:

"I Blue book's arkiver har det ligget i hundrevis av rapporter, som ikke er blitt undersøkt vitenskapelig forsvarlig. Saker som ofte er blitt bortforklart på så latterlig vis at selv amatørastrofysikere og legfolk har klaget offentlig over

det latterlige i de offisielle forklaringene. Og enda mer nedslående har de vært de tilfellene hvor folk i god tro har meldt fra om vesentlige sammen treff med uidentifiserte gjenstander på nært hold, som ikke lot seg forklare i vanlige vitenskapelige vendinger. Bare for å bli møtt med offisielle forklaringer fra Pentagons pressebyrå, som "blinkende stjerne", "temperaturinversjon", "luftspeilinger", "ballong", "fly som fyller brennstoff i luften" osv.. Saker som ikke hadde den ringeste likhet med fjærkledd skapninger ble benevnt som "fugler", og noen av de mest usannsynlige ballong-fenomenene i hele ballongfartens historie kan finnes i Blue book's arkiver. "Astronomiske" ble klistret på forhold som ikke er mer astronomiske enn de er ornitologiske osv. "Prosenten av uidentifiserte" ble - etter ordre fra vitenskapelig uskolerte Blue-book-offiserer - stadig "reduisert til et minimum", og til h..... med vitenskapen."

Mange mener at Blue book kun var ment å skulle være et slags "skuebrød" - for å dekke over andre, strengt hemmelige UFO-undersøkelser-prosjekter.

Den 17. desember 1967 ble Blue-book offisielt nedlagt, ikke minst som en følge av dr. Hynek's kritikk. Og så kom Condon-kommiteen, som er omtalt foran.

SKEPTIKERE

Opp igjennom alle disse årene har vitenskapens folk i sin alminnelighet holdt seg påfallende tause i bakgrunnen. (Mange mener at dette skyldes myndighetenes- og CIA's innflytelse.) De fleste av dem har vært uten førstehåndskjennskap til det faktiske bevis materialet, og uten selv å ha foretatt undersøkelser følt at de

ex cathedra har kunnet tillate seg å uttale at "folk har behov for mirakler - så hva er mer naturlig i en vitenskapelig tidsalder enn vitenskapelige mirakler" osv.. Mange som har lagt merke til den ytterst iøynefallende ytterfløy av okkultister og skjøre sjeler, som tror på UFO'ene som sendebud fra det ytre rom, har grunnløst gått ut fra at dette gjelder for hele UFO-bildet.

På den annen side har man også blant vitenskapsmenn noen erklærte skeptikere, som har forsøkt å pønske ut forklaringer på UFO-rapporter. Den mest kjente av disse var i mange år dr. Donald Menzel, tidligere sjef for Harvard College Observatory.

Dr. Menzel - populært kalt "atmosfære-Menzel" - har utgitt to bøker om UFO'ene, som begge har til formål å forklare UFO'er overveiende som feiltolkede meteorologiske og astronomiske fenomener. (2) Om Menzel's arbeider uttaler dr. McDonald:

"Jeg er uhyre forvirret over disse to bøkene, særlig den siste. Jeg er forvirret fordi jeg er klar over at Menzel's bakgrunn innen fysikk og astronomi er veldokumentert gjennom hans forfatterskap på disse felter. På tross av denne bakgrunn later det til at han, når det kommer til en analyse av UFO-rapporter, rolig kaster velkjente vitenskapelige prinsipper overbord, nesten løsluppet, idet han setter alle krefter inn på at ingen UFO-rapport skal overleve hans angrep."

Dr. Menzel er nå død, men han har fått en verdig arvtaker i Philip J. Klass, ingeniør og redaktør for de amerikanske tidsskriftene Aviation Week og Space Technology Magazine.

Klass har på sin side forsøkt å forklare de fleste UFO-observasjoner som "plasmafenomener" - noe a la kulelyn. Han er også en av lederne for en nystartet forening i USA, som har til formål å bekjempe troen på det "overnaturlige", ved å finne naturlige forklaringer på slike fenomener. (Om hans forklaringer har dr. McDonald uttalt at det eneste de beviser er at Klass savner tilstrekkelig kjennskap til atmosfærisk fysikk.)

GEPAN

Vår historiske kavalkade har nå nådd frem til 1970- og 80-årene.

Frankrike har, som det eneste land i verden hittil, opprettet en egen offisiell UFO-granskingskommisjon, kjent under navnet G E P A N (Groupe d'Etudes des Phenomenes Aeorospatiaux Nonidentifies.)

Vi har innhentet en del materiale om denne regjeringsfinansierte kommisjonen og dens arbeide, og vil i neste nummer starte en serie om dette meget interessante prosjektet.

G S W

Så har vi den amerikanske organisasjonen av vitenskapsmenn - G S W - (Ground Saucer Watch) - som stevnet CIA for en domsstol, og krevde hemmeligstemplet UFO-materiale utlevert. (Se omtale i dette nummer.)

"UFO-VRAK"

Det har lenge versert rykter om at USA's regjering ved flere anledninger skal ha kommet over "krasjede UFO-farkoster", til dels med omkomne "besetningsmedlemmer" ombord.

Noe av det nyeste og mest oppsiktsvekkende er at forskeren Leonard Stringfield, som i mange år har nedlagt store anstrengelser i å finne ut om det kan være noe i dette, nå har begynt å offentliggjøre sine resultater. Har er i dag i besiddelse av bortimot 20 beedigede vitneprov fra personer som hevder at de har sett de forulykkede farkostene og de døde vesenene. Det dreier seg blant annet om personer som i sin tid var tilknyttet flyvåpenet og som hadde oppdrag i forbindelse med undersøkelser av de fremmede farkostene. Det foreligger også erklæring fra en lege, som påstår at han deltok i de medisinske undersøkelsene. (Forts. neste side)

sinske undersøkelserne av en omkommet "UFO-pilot".

Det omfattende materialet som hittil foreligger virker ganske imponerende, men det hele fortøner seg naturligvis så fantastisk at mange har vanskeligheter med å ta det helt alvorlig, på tross av alle beedigede vitneprovene fra prominente personer.

Materialet synes likevel å være av en såvidt seriøs karakter at det bør ha krav på en viss oppmerksomhet. Vi vil derfor fra og med neste nummer starte en informasjonsserie om dette, og bringe nyheter etter hvert som flere momenter dukker opp.

NIVFO har forøvrig personlig kontakt med Leonard Stringfield, og Gunnar Bertelsen har hatt personlige samtaler med ham i USA.

**

Vi håper med denne meget grove skissen å gi "nybegynnere" et visst inntrykk av de viktigste hovedtrekk når det gjelder den kontroversielle UFO-debatten i dag.

Vi har sett hvordan det hele startet opp sommeren 1947. Hvordan de amerikanske UFO-undersøkelserne under flyvåpenets ledelse forløp, og hvordan CIA kom inn i bildet.

Condon-komiteen klarte ikke å mane UFO-spøkelset ned i jorden. Tvert om så kom mange hundre vitenskapsmenn med blant de som taler UFO-forskningens sak etter å ha studert Condon-rapporten.

Majoriteten av vitenskapsmenn har dog holdt seg tause i bakgrunnen, mens noen engasjerer seg sterkt i spørsmålet, både for og imot.

Private organisasjoner av høyst varierende kvalitet over hele verden er sterkt opptatt av emnet, og mange har gjort det til en ny religion. Dette siste har nok vært en av de viktigste årsakene til at så mange yrkesforskere rygger tilbake for begrepet UFO, som for mange ikke betyr UFO, men snarere romskip fra en annen planet.

Imidlertid synes den vitenskapelige UFO-forskningen å oppnå stadig større aktualitet og respekt, og så er det bare å følge med og se hva som vil skje. Og at noe skjer, det er de fleste enige om i dag.

REFERANSER OG LITTERATUR

- (1) Dr. Hynek J. Allen:
"UFO - EN DOKUMENTASJON",
Ernst G. Mortensens Forlag
Oslo 1974.
"UFO-RAPPORTEN" -
Berghs Forlag AB, Malmö 1979
- (2) Dr. Menzel Donald H:
"FLYING SAUCERS" -
Harward University Press,
Cambridge 1953.
Menzel og Lyle G. Boyd:
"THE WORLD OF FLYING SAUCERS"
Doubleday & Co., Garden City,
N.Y., 1963.

=

"SCIENTIFIC STUDY OF UNIDENTIFIED FLYING OBJECTS" -
(Condon-Rapporten)
Bantam Books Inc., N.Y., 1969.

Ruppelt E.J.:
"REPORT ON UNIDENTIFIED FLYING OBJECTS" -
Doubleday & Co., N.Y. 1956.

Buttlar Johannes von:
"UFO-FÆNOMENET" -
Bogans Forlag, Danmark, 1979.

Dr. McDonald James E.:
"UFO'er - DET STØRSTE VITENSKAPELIGE PROBLEM I VÅR TID ?"
UFO-NYT's Forlag, 1967.

Steiger Brad:
"PROJECT BLUE BOOK" -
Ballantine Books, N.Y., 1976.

Stringfield Leonard:
"SITUATION RED" -
Fawcett Crest Books, N.Y., 1977.

COMPUTERTEKNIKK KAN AVSLØRE FALSKE UFO-FOTOGRAFIER

Under et besøk i Phoenix, Arizona, nylig hadde forfatteren en lang samtale med direktøren for Ground Saucer Watch (GSW), Bill Spaulding, som foretar analyser av de UFO-fotografiene som forekommer i det amerikanske tidsskriftet UFO-Report.

Spaulding er for tiden direktør for GSW Inc., Western Division. Han har forsket i det kontroversielle UFO-fenomenet siden 1957, og holdt mer enn 600 forelesinger i emnet vitenskapelig ufologi. Han er ansatt som kvalitetsgarantiingeniør ved Ai Research Manufacturing Company i Arizona, og har forfattet adskillige artikler for tekniske tidsskrifter vedrørende sitt yrke.

GROUND SAUCER WATCH

og UFO'et i Rouen,
Frankrike

Av Hayden C Hewes

Den aktive fasen av forskningen innen ufologi har nærmet seg et gammelt problem på en ny måte, nemlig det å vurdere fotografiske bevis. Spaulding sier det slik: "Med noen få unntak kan de fleste angivelige UFO-bilder knapt kalles vitenskapelige data. Ved siden av åpenbare forfalskninger savner majoriteten av slike bilder den rette følsomheten og oppløsningen til at man kan skille ut den enkleste typen av datapunkter."

Og han fortsetter: "UFO-fotografier har eksistert i store mengder og av dårlig kvalitet helt siden de første rapporter om dagslys-observasjoner begynte å komme inn. UFO-fotografier blir vanligvis inndelt i to kategorier: dagslysdiskoser (D) og natte-lys (NL).

Tidligere besto vurderingen i vanlig fotografisk testteknikk. Når alle data vedrørende en observasjon var innsamlet, inklusive kamerainnstillingene, ble fotografiene vanligvis testet på følgende måte: (over til neste s.)

Bilde 1 viser fotoet av
Rouen-UFO'et

Bilde 2: Selve UFO'et
forstørret

Elektronisk densitometri, forstørrelse av detaljer, en omhyggelig studie av solens azimut-vinkel og skygger på bakken, samt eventuelle skygger fra selve gjenstanden. Med noen få variasjoner var dette hele den "vitenskapelige vurderingen", men også vitnenes pålitelighet spilte en viktig rolle ved analysen.

"Med inntoget av den digitale data-maskinen og spesielle betraktnings-systemer, kan vurderingen fortsette i det uendelige og store mengder av data kan innhentes," sier Spaulding.

Av hensyn til interesserte lesere spurte jeg Spaulding om GSW og dens mål:

"Innen organisasjonen finnes 500 vitenskapsmenn, ingeniører, fagfolk og utdannede legfolk. Mange av dem har tilknytning til romfartsindustrien eller til universiteter. De fleste medlemmene uttrykker åpent UFO-fenomenets vitenskapelige troverdighet."

GSW mener at organisasjonen kan være en kanal for alle interesserte fagfolk, som ønsker å løse UFO-fenomenets gåte.

Spaulding regnet opp en del av GSW's oppgaver:

1. Å være en tilgjengelig kanal for alle interesserte personer, som ønsker å rapportere en hvilken som helst type av UFO-fenomen, uten å behøve å frykte latterliggjørelse eller uønsket publisitet.
2. Å forsyne media med pressemeldinger, forelesinger, konferanser og intervjuer.
3. Å undersøke og vurdere alle UFO-rapporter hvor vitenskapelige kriterier kan tillempes, og analysere denne typen av rapporter ved hjelp av spesialister og apparatur.
4. Å stille til disposisjon teknisk informasjon om annenhåndsbevis med direkte tilknytning til typiske UFO-fenomener.
5. Å føre frem brukbare hypoteser og teorier om UFO'enes opphav og årsaker til deres kontinuerlige overvåkning.

Jeg spurte Spaulding om GSW's nåværende mål med virksomheten:

Et er disse funksjoner og hjelpemiddel i bruk: Databanker - GSW har tilgang til moderne data-maskiner, slik at man kan holde en sentral databank for UFO-studier, hvor man lagrer og oppdaterer etter hvert. Datamaskinene utnytter nye tekniske metoder for å oppdage mønstre i den store mengden av UFO-rapporter, som f.eks. farger, former, hastigheter, geografiske konsentrasjoner, vitner osv. Laboratorie- og hypotesetester - en lang rekke av ulike laboratorier med avansert teknisk utstyr, er tilgjengelige for GSW for ytterligere utforskning av det forbløffende UFO-mysteriet.

Et stort antall utdannede og trenede feltforskere med komplett utstyr står klar til å undersøke enhver vederheftig UFO-rapport på noen få timers varsel.

GSW ble grunnlagt i 1957 for de som ønsket en vitenskapelig innsats med sikte på å imøtegå bedregeri og forsøk på å skjule fakta vedrørende UFO-undersøkelser. Bevisene i dag er tilstrekkelige til at GSW finner å kunne hevde at UFO-fenomenet har en utenomjordisk årsak.

Tidsskriftet UFO Report publiserte nylig en fullstendig rapport om hvordan GSW stevnet CIA for å få frigjort UFO-materiale, og hva som ble det oppsiktsvekkende resultatet av dette.

Etter en diskusjon spurte jeg Spaulding om data-analysen av et foto, som ble tatt for noen år siden i Rouen, Frankrike. En sak hvor svært lite informasjon er tilgjengelig.

Et høyt respektert flytidsskrift beskrev det som "et av de få fotografier som virker autentiske".

Professor J. Allen Hynek avslørte for meg at bildet ble tatt i mars 1954, av en fransk fly-marskalk, over Rouen, og ble første gang publisert av ROF Flying Review Magazine.

Hynek tilføyde: "Sammenligninger med det bildet som ble tatt fire år tidligere i McMinnville, Oregon viser at objektene er forbløffende like."

Angående analysene av fotografiet konstaterte Spaulding at "på tross av få tilgjengelige data om observasjonen, viser våre analyser et meget positivt resultat. Foruten de åpenbare likhetene mellom objektet fra Rouen og det fra Oregon, finnes det andre sammenligninger som viser at disse bildene av uidentifiserte gjenstander har flere identiske data. De fysiske likhetene er store:

1. Objektene på begge bildene har samme dimensjoner, når det gjelder diameteren i forhold til tykkelsen.
2. Begge bildene er av omtrent samme størrelse, selv når man tar hensyn til forskjeller som angår kamera og atmosfære.
3. Overflatestruktur og farve viser uvanlige likheter.
4. Det finnes ikke noe bevis for be- drageri, f.eks. en modell som er hengt opp, eller kastet opp i luften.
5. Densitometer-målinger, sammen med pixel avstandsmålinger, viser at det dreier seg om et stort objekt et godt stykke unna fotografen.

Med andre ord, analyser av UFO-bildene såvel fra Rouen som Oregon gir samme konklusjon:

1. UFO'et er stort, 20 - 30 meter i diameter.
2. UFO'et befinner seg i stor avstand fra observatørene.
3. UFO'et er en solid gjenstand.
4. UFO'et er diskosformet, med tre- dimensjonale egenskaper.

kilder:

Som kilder for dette innslaget har vi benyttet:

Tidsskriftet UFO Report, november 1979, som utgis av GSW.

UFO Sverige Aktuellt, organ for Riksorganisationen UFO-Sverige - nr. 1/1981.

* *

Undersøkelsene av disse fotografiene er et eksempel på konkrete analyser av UFO-materiale. Det kunne derfor være av interesse å høre fra norske fagfolk på dette felt.

Kanskje kunne man anvende de samme teknikker her hjemme ?

Dersom vi, eller noen av leserne kommer i kontakt med rette vedkommende vil vi gjerne omtale dette her i bladet.

Flere angivelige UFO-fotos har vært underkastet de samme analyser. Og det har da vist seg at nettopp de bildene man anser som mest pålitelige består prøven. Mange andre er klart avslørt som forfalskninger.

Red.

REDAKSJONELT - forts. fra s.1

Dette første nummer av NIVFO-Bulletin skulle vise at vi allerede er kommet godt igang, og idet dette skrives har mange interesserte meldt seg.

Så får vi håpe at fagfolk og offisielle instanser slutter opp etter hvert, slik at vi også her i Norge kan få et tverrfaglig og ideelt forum for diskusjon og vurdering av spørsmål som lar seg håndtere ut fra vitenskapelige kriterier. Videre er det viktig at leserne i sin alminnelighet engasjerer seg og bidrar med spørsmål, synspunkter og ideer. Alt dette er ting vi vil komme tilbake til og bearbeide i takt med utviklingen.

NIVFO's oppgave er å arbeide ut fra en helt nøytral og objektiv holdning - stå frem mellom ytterfløyene: De dogmatisk troende på den ene siden, og de dogmatisk benektende på den andre siden. Nettopp dette prinsipp tror vi de fleste vil være mest interessert i, i alle fall mest tjent med.

* © *

Väddö-saken

Mange UFO-interesserte vil straks nikke gjenkjennende til overskriften

DETTE ER DET BERØMTE TILFELLET FRA SVERIGE, HVOR MAN PÅ ÅSTEDET FOR EN SÅKALT NÆROBSERVASJON FANT ET LITE STYKKE METALL. VAR DET AV UTENOM - JORDISK OPPRINNELSE ? DISKUSJONENS BØLGER HAR LENGE GÅTT HØYT .

Bakgrunnen for saken er i korthet følgende:

Søndag den 9. november 1958 var de to snekkerne Stig Ekberg og Harry Sjøberg på vei fra Stockholm til Väddö i bil. Klokken var ca. ti om kvelden. Etter omtrent syv kilometers kjøring begynte motoren å fuske og til slutt stanset den.

Etter flere forgjeves forsøk på å få motoren i gang igjen får de øye på en lysende gjenstand, som kommer skrått nedover mot dem. Den gjorde en sving over Väddö-viken, kom så tilbake og landet på veien foran de to, ca. 100 meter borte. Det kraftige, neon-lignende lyset fra objektet lyste opp hele egnen omkring dem. De kunne se diffuse konturer av en gjenstand, som minnet om en flattrykk ball. Ettersom den dekket hele veibanen måtte den ha vært noe slikt som 16 meter i diameter, og ca. 6 - 7 meter høy.

De ble sittende å se på skuespillet i nærmere 10 minutter. Da lettet gjenstanden plutselig - først langsomt til en høyde av ca. 10 meter, for så å øke farten. Den gjorde en sving til venstre, kom tilbake over veien, og forsvant så til himmels i rasende fart.

De to snekkerne gikk ut av bilen for å undersøke motoren, og de merket da at luften var tung og trykkende, slik at det var vanskelig å puste. De fant ikke feil ved motoren, og den startet nå ved første forsøk.

Da de kom frem til "landingsstedet" og steg ut for å se etter mulige spor, la de merke til at gresset på begge

sider av veien var trykket ned i en halvsirkel. Og da var det at de fant metallbiten. Den lå på bakken og blinket i lyset fra lommelykten. Den var glatt og så varm at de knapt kunne ta i den til å begynne med. Dessuten virket den ganske tung i forhold til størrelsen.

Et år senere traff snekkerne en ung mann som var metallurg. Han henviste dem til et metallaboratorium i Stockholm med det mystiske metallstykket.

Siden den gang har metall-biten fra Väddö ført en omflakkende tilværelse, og vandret fra det ene laboratoriet til den andre i inn- og utland, men resultatene var meget spinkle. Som en kuriositet kan nevnes at den bl.a. var innom Oxelösunds jernverk for en såkalt "bløtanalyse". Dette resulterte kun i at en analysekvern ved jernverkets laboratorium gikk i stykker og måtte repareres for 20 000 kr. Metallbiten derimot var like hel.

Ved et laboratorium i Helsingborg ble den delt i tre, angivelig ved hjelp av ultralyd.

Omsider kom en amerikansk flymajor inn i bildet. Han bad om å få en av de tre bitene for videre analyse i USA. Dette ble invilget, men siden hørte man ikke mer fra majoren.

I begynnelsen av 70-tallet havnet de to andre metallbitene på Berkeley-universitetet i California. De var nå forsikret for kr. 50 000,-.

Forts. neste side

Her ble undersøkelsene ledet av dr. James Harder, et kjent navn innen den vitenskapelige UFO-forskningen. Det tok tre år, og man kostet på tusenvis av dollar. Nå kunne man slå fast at bitene besto av volframkarbid, kobolt og spor av titan. Men hårdheten forbløffet forskerne.

Til slutt kom metallbiten tilbake til Sverige, dog med utenriksdepartementets bistand.

AVMYSTIFISERING

For godt og vel et år siden lyktes det Riksorganisationen UFO-Sverige å få adgang til de to metallbitene. Organisasjonen ville forsøke å få istand en definitiv analyse, bl.a. for å bekrefte de amerikanske resultatene. Man mente at i stedet for å gå over bekken etter vann burde slike undersøkelser kunne gjøres i Sverige, på tross av den tidligere fiaskoen. Men de høye omkostningene, samt visse institusjoners uvilje mot en sak som denne, satte en stopper for tiltaket.

Høsten 1980, etter et program om UFO, bekostet Sveriges Radio en analyse av metallbitene hos Institutet for Metallforskning i Stockholm. Undersøkelsene viste intet nytt. Bitene var vanlig hardmetall, noe dr. Harder forøvrig hadde påpekt allerede i 1976.

ANALYSERESULTATENE

Disse er fullstendig detaljerte, og dermed ganske plasskrevende, så vi hopper over listene med tekniske detaljer her. (Om noen skulle være spesielt interessert, sender vi dem gjerne på anmodning. Red.)

Imidlertid gjengir vi instituttets sammenfatning og konklusjon:

"Både den metallografiske undersøkelsen, samt kjemisk analyse med mikrosonde og røntgenspektrometri, viste entydig at metallgjenstanden var av hardhetstypen 94% WC-6% Co. Dette er en av de vanligste typene hardmetall, og har vært tilvirket kommersielt i store mengder siden 1920-tallet.

Hårdmetall fremstilles pulvermetallurgisk av harde emner, vanligvis karbid og et binde-metall. Det vanligste hardemnet er volframkarbid (WC), men også titankarbid (TiC), niobkarbid (NbC), tantalkarbid (TaC) m.fl. forekommer. Bindemetallet er som regel kobolt. Hårdmetall brukes til verktøy (for dreining, fresing, boring), bergbor og slitedeler.

I denne undersøkelsen har densitet, hardhet, mikrostruktur og kornstørrelse hos volframkarbiden også vært bestemt. Intet bemerkelsesverdig har fremkommet. Samtlige egenskaper, samt strukturen, tilsvarer det man normalt finner hos et hardmetall med denne sammensetning. Porøsiteten er dog større enn hos materialer som fremstilles i dag. De grunn-data som har fremkommet under denne undersøkelsen, vedrørende densitet, hardhet og kjemisk sammensetning, stemmer stort sett overens med resultatene av prof. Harders undersøkelser. Vi vil likevel sterkt kritisere hans konklusjon om at metallstykket har ekstreme egenskaper. Det er helt feil, og bygger på at prof. Harder har gjort flere inkorrekte antakelser om funksjon og egenskaper hos hardmetall.

KONKLUSJON

Den undersøkte gjenstanden er fremstilt av hardmetall type 94% WC-6% Co, hvilket er den eldste av de mest vanlige hardmetallsortene.

I midten av 1950-tallet fantes 6-7 bedrifter i Sverige, som fremstilte hardmetall og som kan ha laget den aktuelle gjenstanden. Også en viss import til Sverige forekom.

Siden 1920-tallet er det i utlandet og i Sverige fremstilt titusener av tonn hardmetall, og millionvis av verktøy med omtrent samme sammensetning, form og egenskaper som hos det undersøkte metallet.

Forts. neste side

Gjenstandens dimensjon, sammensetning og materialstruktur peker mot samme tenkelige bruksområde - skjærende bearbeidelse av støpjernsvalser.

Den funne gjenstanden har sterkt avrundede hjørner og kanter, og har med største sannsynlighet vært utsatt for abrasiv slitasje e t t e r at den ble fremstilt. Dette, samt at vi bare har mottatt en del av den funne gjenstanden, har i betydelig grad forvansket våre muligheter til med sikkerhet å identifisere gjenstandens anvendelsesområde. Etter det vi får opplyst brukes kasserte hårdmetalldeler ved blanding og maling av hardemner + bindemiddel for hårdmetallfremstilling. Det er meget mulig at denne gjenstanden nettopp ble brukt på denne måten. Den sterke slitasjen som den da blir utsatt for fører nettopp til rundede hjørner og kanter."

KOMMENTARER

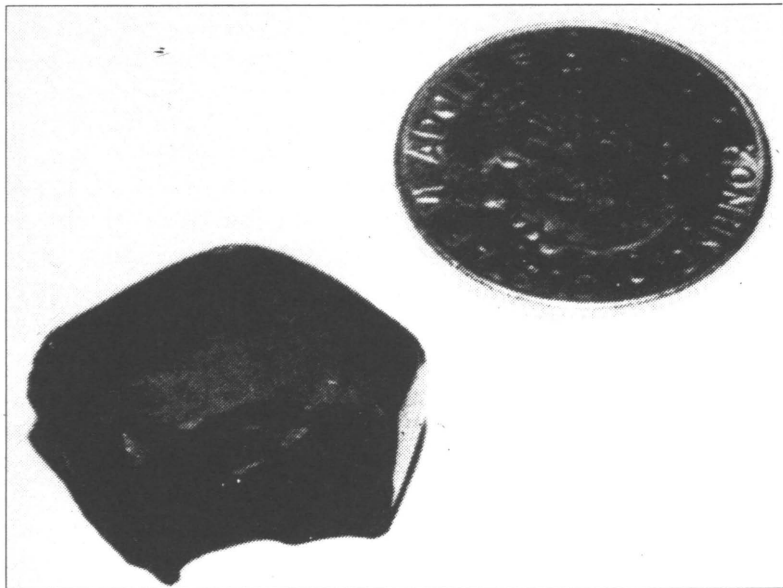
Vi har her sett et eksempel på at grundige undersøkelser, utført av eksperter med nødvendig utstyr, kan avmystifisere noe som ellers av mange ville ha blitt brukt som et argument for egen ønsketenking.

Eksemplet med "det mystiske metallstykket fra romfarkosten" ville gå igjen fra bok til bok.

Dette viser hvor viktig det er at saker, hvor vitenskapelige metoder kan anvendes, blir forsvarlig undersøkt.

Forøvrig vil vi tilføye at UFO-Sverige aldri har trukket utilbørlige konklusjoner vedrørende metallbiten fra Våddø. (Red.)

Kilde: UFO Sverige Aktuell
nr. 1/1981.

En av metallbitene sammenlignet med et svensk kronestykke.

Har gjenstanden havnet på stedet ved en ren tilfeldighet, før hendelsen inntraff ?

(Foto: Karl-Olov Pettersson)

EN REISE

I

TIDEN ?

UFO'ER - KAN DET VÆRE EN FORM FOR TIDSMASKINER, BENYTTET AV FREMMEDE SIVILISASJONER, SOM KRYSSER TID OG ROM LIKE ENKELT SOM VI TAR EN BILTUR ? DENNE IDEEN FOREKOMMER OFTE I DEBATTEN. MEN HVA SLAGS VILKÅR ER DET EGENTLIG SOM GJELDER FOR TIDSREISER, SETT UT FRA VÅRT FYSISKE PERSPEKTIV PÅ OMGIVELSENE OG DE LOVER VI I DAG FORMODER STYRER DERES MEKANIKK ?

- For å gjøre en tidsreise behøver man ikke å reise med lysets hastighet - "bare" med halvparten av lyshastigheten.
- En tidsreisende kan ikke dra tilbake til tiden før maskinen startes opp - heller ikke til den fremtiden som ligger etter stansen av maskinen.
- Den tidsreisende blir neppe noe menneske ombord på romskipslignende farkoster, slik science-fiction-filmene lærer oss. Det blir i stedet tale om meddelelser i form av laser-impulser.

Dette er noen forbløffende slutninger, som kan trekkes allerede i dag, men hva som er enda mer merkverdig: Forskerne benytter seg faktisk i skrivende stund av en "tidseffekt" ved partikkelforskningen, ved hjelp av høyenergiakseleratorer.

TVILLINGPARADOKSET

Einsteins spesielle og generelle relativitetsteorier tillater oss å manipulere med tidens gang. En bisarr effekt ble åpenbar med den spesielle relativitetsteoriens ekvasjoner: En klokke, eller et menneske, fungerer langsommere under reiser med hastigheter som nærmer seg lysets, enn en klokke eller en tvilling, som blir igjen på jorden. Tvillingen på jorden eldes med andre ord mye forttere enn den romreisende. Denne effekten er i praksis bevist. En klokke, som reiser jorden rundt i et jetfly, "eldes" langsommere enn en identisk en

på jordens overflate.

En måte å foreta tidsreiser på er altså å reise nær opp til lyshastigheten. Men dessverre må den reisende nøye seg med enveisbillett. Han beveger seg i fremtiden langsommere enn normalt, men kan ikke ferdes bakover i tiden.

Effekten er likevel anvendelig i forskningen. Det gjelder partikler skapt i partikkelakseleratorer, som er vanskelige å fange og som dør innen man rekker å flytte dem fra generatoren til måleutstyret.

Løsningen består i å tilføre ekselerasjonsmomentet så mye energi at partiklene, som vanligvis lever bare milliarddelen av et sekund, og som bare rekker å bevege seg noen sentimeter, gis muligheter til å forflytte seg de ca. ti meterne det er tale om. Da rekker man også å undersøke dem.

Men hvordan bygger man så en virkelig tidsmaskin, en maskin som er i stand til å flytte en persom fremover og bakover i tiden ? Einsteins lover lærer oss at det vi behøver er å konsentrere tilstrekkelig med masse. Disse gravitasjonsfelt forvrenger da den tiden og det rommet vi kjenner.

Forts. neste side

På steder med slike forhold er det mulig å bevege seg fremover og bakover gjennom timer, som om det var kilometer. Uttrykt i et tid-rom-koordinasjonssystem så forårsaker gravitasjonsfeltet at koordinatsystemets loddrette tidsakse tipper over og bytter plass med den vannrette romaksen (som står for de tre dimensjonene høyde, bredde og dybde).

Prosessen forenkles hvis massen er i bevegelse, eller hvis den har en elektrisk ladning.

PORT TIL FREMTIDEN

Sorte hull er et fenomen astronomene i dag indirekte aner som årsaken bak noen av universets eiendommeligheter. I teorien er et fungerende sort hull en ufattelig massekonsentrasjon med slike gravitasjonsfelt at ikke en gang lyspartiklene (som faktisk veier noe) slipper unna. Støvskyer, stjerner og planeter blir straks trukket ned i denne malstrømmen. På randen av dens dyp, under høy hastighet, ville en eventuell tilskuer oppleve utrolige tidsfenomener. Ved denne såkalte "hendelseshorisont" ser det ut som om alt hender på en gang. Det er neppe nødvendig å tilføye at også denne "tidsreisen" blir med enveisbillett.

En bedre løsning ville det være å forsøke å temme naturkreftene mens det sorte hullet dannes, som en følge av at en raskt roterende stjerne kolliderer og dens materie imploderer mot sentrum. Kan massen formes til en roterende ring, betyr en passasje mot hullet i midten at forutsetningene for en tidsreise er oppfylt. Denne type tidsmaskin, som eksakt følger den generelle relativitetsteoriens lover, kalles Kerr Metric, etter teoretikeren Roy Kerr, som utforsket dens symetri.

EN REISE I TIDEN

Ved en reise inn i det sorte hullet skjer følgende:

Man kommer ikke ut på den andre siden av ringen, men i stedet inn i en skremmende hyper-rom-dimensjon. Rommets dimensjoner fremover er forvrengt til en tidsdimensjon og tiden er forvrengt til en romdimensjon. Om du beveger deg gjennom hyperrommet mot ringens rotasjonsretning, en omdreining, vil det ikke hende noe eiendommelig. Når du derimot starter reisen tilbake til normal rom-tid vil du oppdage at utgangspunktet riktig nok er det samme i rommet, men at tiden er skrudd tilbake noen år.

Det skal tilføyes at andre matematikere sier det er umulig å foreta en slik reise. Dels fordi naturens lover ikke tillater at et slikt ringformet objekt dannes, naturen vil i stedet konsentrere massen i midten, men også fordi den eksakte symetri som Kerr forutsetter, ødelegges når tidsreisende kommer med i bildet.

En annen teoretisk modell for en tidsmaskin er blitt konstruert av den ikke helt uomstridte dr. Frank Tipler, USA. Hans forslag går ut på å bygge en tilstrekkelig stor roterende sylinder. Han er dog helt klar over hvilke enorme, og trolig uoverkommelige vanskeligheter, en slik konstruksjon innebærer:

- Man skape en evig rotasjon hos gjenstanden.
- Den endelige sylindere i maskinen måtte ha samme gravitasjonsfelt som en uendelig sylinder utenfor området i rum-tid med lukkede tidslinjer, altså der gravitasjonsfeltet har forvrengt rommet og tiden.

Forts. neste side

- Dertil måtte det la seg gjøre å stabilisere konstruksjonen uten tilskudd av ekstra masse, og han tror ikke at det kommer til å gå an.

Hvis disse vilkår likevel lar seg oppfylle, får man en fungerende tidsmaskin, under forutsetning av at også følgende punkter avklares:

- Sylindere må gis en densitet på 1000000000000000 gram per kubiksentimeter, samme tetthet som hos en neutronstjerne. Radien må være 10 kilometer og lengden 100 kilometer på radien til den store sirkel, som gjenstanden skal bevege seg etter.
- Gjenstanden må så bevege seg med halve lyshastigheten og rotere med to omdreininger på et tusendels sekund. Dens masse er like stor som solens, så bare det momentet må skape problemer.

Men bortsett fra det - slik fungerer tidsmaskinen:

Romtiden forvrenges nær sylindrens midtpunkt, men på utsiden av massen. Ved å bevege seg rundt sylindere på et punkt ved dens halve lengde beveger man seg også fremover gjennom tiden, eller bakover ved bevegelse den andre veien. Her dukker det opp flere problemer. En tidsreise innebærer egentlig at man ved hjelp av en enorm mengde energi klarer å skape en kopi av den reisende, som farer fremover eller bakover i tiden. Originalen blir igjen på utgangspunktet ! Den reisende har dog ingen muligheter til å dra tilbake til tiden før maskinen ble laget, og på den måten kanskje endre hendelsene - f.eks. hindre at maskinen blir skapt. Heller ikke kan han reise inn i fremtiden etter at maskinen ble tatt i bruk. Bare det tidsrommet som maskinen eksisterer i er åpent for reiser..

kan sende meddelelser, f.eks. i form av laser eller radioimpulser.

Slik kan en type bygges, forutsatt en umåtelig utvikling av dagens fysikk:

Om massen til en asteroide på 15 000 millioner tonn presses sammen til størrelsen av en atomkjerne, forvrenges rom-tid i nærheten av den. Sterke elektriske, magnetiske og radiofelt ville kreves for å holde superpartikkelen svevende og roterende med nødvendig hastighet. Laserbeskjeder, sendt mot "tidsmaskinen" måtte lages i form av ekstremt korte pulser av gammastråling, med en bølgelengde som er mindre enn størrelsen på det området hvor tidshoppet er mulig. Beskjeden består av et mindre antall gammastråler med ulike frekvenser, som danner et kodeord. Ved disse energiene er gammastråledetektorer meget effektive, så det ville ikke være vanskelig å løse koden hos en sverm fotoner som dukker opp noen uker tilbake i det forgagne.

Kan man virkelig håndtere en slik tidsmaskin ? Kanskje om 100 år. Massen må holdes svevende i en sfære med en diameter på bare 20 meter. Da ville gravitasjonen på toppen av den bli dobbelt så stor som jordgravitasjonen. Ingen gravitasjon oppstår under den, men ved sfærens ekvator ville den utgjøre 1,45 ganger den normale.

Hvor mye av økonomiske og tekniske ressurser er det verd å kunne endre datidens eller fremtidens hendelser. Svaret avgjør om- og når den første virkelige tidsmaskinen blir bygget.

Kilde: New Scientist OMNI

"BARE" EN MEDDELELSE

Maskiner av dette slaget kommer med sikkerhet aldri til å bli bygget. Derimot ser betingelsene noe bedre ut for mindre varianter, som "bare"

UFO-BASE I USA ?

Av Harold Fiske

DER FINNES NYE FORBLØFFENDE FOTOGRAFISKE
BEVISER FOR EN UFO-BASE UNDER LAKE ONTARIO,
SIER EN PROFFESJONELL FOTOGRAF OG UFO-
FORSKER

Bill Nelson, proffesjonell foto-journalist i mer enn 30 år, sier at han har vært vitne til merkelige hendelser i Lake Ontario, fra en observasjonsstasjon som han satte opp ved Niagara-on-the-Lake, Canada, nær hjemmet sitt i Niagara Falls, N.Y.

Det begynte med at han så et merkelig, uforklarlig fartøy, for fem år siden, og han kom da med følgende uttalelse til avisen Examiner:
"Der er uten tvil en UFO-base nedsenket i vannet i Lake Ontario !"

"UFO'ene er store glødende kuler, minst 25 fot i diameter", fortsatte han.
"De er kraftig lysende - med en lysstyrke som fire lyskastere, og du kan se de på en avstand av 15 miles. De har en sodium-orange farve.

"Man får øye på dem når de er ca. 1000 fot over bakken, og vanligvis beveger de seg enten mot øst eller vest, langs midten av vannet. Noen ganger har de stor hastighet, andre ganger sakker de av farten, og svever over vannflaten. De ligner stjerner.

"De beveger seg bortover til et punkt midt på sjøen, noe slikt som 30 miles syd for Toronto, hvilket blir nordvest for vårt observasjonssted ved Niagara-on-the-Lake", fortalte Nelson.

"Helt til slutten av sommeren drev de på og fløy opp til dette punktet, for så å henge urørlig, fra noen få sekunder til flere minutter. Så plutselig kunne de fly rett ned.

"Et kraftig lysblaff - nesten blendende - og så forsvant de ned i vannet. De skled ned, omtrent på samme måten som når du slipper en tallerken ned i oppvaskkummen.

"Om vinteren pleide de å streife omkring over isen og se etter en åpning, før de skled ned i vannet.

"Dette var mønsteret, inntil for noen måneder siden.

Forts. neste side

Det forekommer ikke sjelden sensasjonelle påstander om UFO - iakttakelser.

Men noen ganger er disse av en slik karakter at de kan etterkontrolleres.

Vi bringer her et av de seneste eksemplene på et slikt tilfelle.

Vi vil forsøke å fremskaffe nærmere opplysninger om saken, og hvis det lykkes vil vi naturligvis omtale dem her i bladet.

Red.

"Nå har det dukket opp en slags konstruksjon, som ser ut til å assistere landingene i sjøen.

"Den ser ut som bowling-kjegler, plassert side om side. Den stiger opp av vannet og UFO'ene slår seg ned på dem. Deretter trekkes både fartøyene og konstruksjonen ned i vannet, sier han.

"Da vi startet våre observasjoner for fem år siden, så vi disse farkostene et par ganger i løpet av en uke. Nå kan vi opp til 70 stykker på en natt !

Nelson forteller at han har fotografier av sjøen, tatt av en regjerings-satelitt: "Man kan faktisk se basen ligge på bunnen av sjøen - den strekker seg ut i en lang linje rett syd for Toronto.

Men Nelson har en mistanke om at hele greia kan være et hemmelig militærprosjekt, operert av den amerikanske regjering.

Disse hendelsene er også omtalt bl.a. i avisen Toronto Star for 28.09.80, hvor det heter:

- Dropp Deres skepsis et øyeblikk, og lytt til hva Harry Picken sier om UFO.

"Hva vi her har sett kan ikke forklares som fysiske fenomener", sier han. "Det finnes ingen ting innen vitenskapen som passer på dette.

"Disse sirklene av lys er utrolig kraftige - du kan se dem på en avstand av 15 miles. De kan sveve over vannet og bevege seg med umåtelig hastighet.

Picken mener at objektene er kontrollerte.

"De gjør svinger på 90 grader, og og beveger seg etter mønstre som intet luftfartøy ville få til.

Før De nå avfeier Picken som en velmenende gærning, legg merke til disse kreditivene: Picken er flyingeniør og president for Genaire Ltd., (aerospace company) i St.

Catharines, som produserer avanserte teknologiske komponenter for the Department of National Defence.

"Jeg har sikkerhetsklarering, og hvis det militære hadde vært involvert i dette ville jeg ha hatt kjennskap til det, Jeg har 45 års erfaring, men noe slikt som dette har jeg aldri sett før.

"Fotografier av de merkelige objektene, og som er sendt til Toronto Star, kan ikke aksepteres som bevis, sier avisens fotograf John Mahler.

"Du ville få den samme effekten ved å putte en liten dott av noe slag i fremkalleren, sier han. "Fotografiene kunne være hva som helst.

Picken selv har ingen teorier om de unormale fenomenene. "Jeg er ikke sikker på noe, bortsett fra at det er noe der ute, sier han. Han uttaler videre at disse objektene har en tendens til å opptre "i ufyselig vær, når ingen skulle ha noen grunn til å være ute på sjøen.

Kina

har nå for alvor begynt å fatte interesse for UFO-problemet - hvis vi skal tro utenlandske aviser og tidsskrifter.

Vi har innhentet en del stoff om dette, og vil bringe en nærmere omtale i et senere nummer.

Hittil har det vært bemerkelsesverdig stille fra den kanten når det gjelder UFO. Men nå ser det altså ut til at noe er i ferd med å skje.

Ny religion — ökende tilhengerskare

(Agderposten 25.11.80)

AV GUNNAR CHRISTENSEN

Hvis en atomkrig skulle ødelegge vår klode, vil vesener fra andre kloder komme oss til hjelp i sine "flygende tallerkener". Dette hevder tilhengerne av "UFO-religionen", som har stor fremgang i USA og Europa: Vesener fra andre planeter er høyere utviklet enn oss og sender oss budskap og åpenbaringer, i tillegg til å fremtre som frelserskikkelser. Det er den tyske religions- og kirkehistorikeren Ernst Benz som beskriver UFO-religionen i sin bok: "Neue Religionen".

UFO-religionen har hatt en betydelig vekst, særlig i USA, de siste femten - tyve år, men røttene til denne religionen er langt eldre, mener han.

Alt på 1500-tallet fantes en rekke astronomer, naturforskere og teologer, som mente det kunne være innbyggere på planeter i andre solsystem, som kanskje var bedre intellektuelt utrustet enn vi. Fredrik Christopher Oetinger sammenlignet det moderne naturvitenskapelige verdensbilde med kristendommens verdensbilde. Han teorier om planetinnbyggere fikk innvirkning på det tyske pietistiske og teosofiske syn.

Franskmannen Bernard Fontenelle utga en bok i 1686 om hvorledes innbyggerne på fjerne planeter kan tenkes å være. Immanuel Kant, den kjente filosofen, var svært opptatt av innbyggere på andre solsystemers planeter. Han mente at disse hadde en større åndelig og teknisk kapasitet enn oss. Dette behandles i hans store verk: "Allgemeine Naturgeschichte und Theorie des Himmels", fra 1755. Det tredje bind i denne serien handler om innbyggerne på andre planeter og deres etikk. Kant spekulerer ganske hemningsløst om de fremmede. -

Uroen omkring "de flygende tallerkener" begynte i 1947, da privatflygeren Ken Arnold i Idaho oppdaget ni veldig glødende tallerkener som styrtet frem over himmelen i kolonneformasjon. Han fløy i nærheten av Washington (1) da oppdagelsen ble gjort.

Etter Arnold-rapporten kom en mengde lignende rapporter fra hele USA, og et UFO-hysteri brøt ut. Den amerikanske forsvarskommisjonen, som gransket rapportene konkluderte med å utelukke de flygende tallerkeners eksistens som besøk fra andre verdener. (2). Flygemajoren Donald E. Keyhoe kunne derimot avsløre graverende feil ved den amerikanske kommisjonsrapporten og beskrev disse i sin bok: "Flying Saucers from outer space".

George Adamski ble den nye religionens hovedapostel. Han hevdet å ha møtt et romskip fra Venus og samtalt med piloten i ørkenen nær Palomar Mountain i 1952. Dette avla han offentlig vitnesbyrd om på UFO-kongressen i Weisbaden. (3)

Sammen med Desmond Leslie skrev Adamski boken: "Flygende tallerkener har landet". Denne boken har påstander om møte og stadig kontakt med vesener fra andre planeter. Dessuten gies en fantastisk kultur- og historiefilosofi: Denne bygger på at vår verdens gamle kulturer har fått hjelp fra vesener hjemmehørende i andre verdener.

Fotnoter (1): Skal være Cascade-fjellene i staten Washington.

(2) Konklusjonen var den stikk motsatte.

(3) En kongress for fanatikere.

Forts. neste side

Disse har formidlet sine kunnskaper til menneskeheten og gitt grunnlaget for vår kultur. F.eks. hevdes de egyptiske pyramider blitt til slik.

Boken påstår at de fremmede vesener har to gode grunner til å holde kontroll med vår verden:

Først for å forhindre at en vnt. atomkrig på vår klode blir så omfattende at de øvrige planeter blir skadelidende. Til dette benyttes en type stråler.

Dernest vil de fremmede vesener verne menneskeheten for følgende av en altødeleggende atomeksplosjon. UFO-vesenene arbeider derfor for å få samlet de mennesker som er uskyldige i en slik atomulykke og frakte dem bort i et romskip - et slags interplanetær Noas ark - til en bedre verden, slik at disse kan bli reddet.

I Adamskis fotspor har en rekke forfattereskrevet lignende bøker: Blant dem dr. Frank E. Stranges og Daniel W Fry. En av dem som har spekulert i denne interesse for UFO'er er Eric von Däniken. Hans bøker har nådd store opplag på flere språk - også på norsk. (4)

"UFO-religionen" har to karaktertrekk: Først: De rapporter som stadig kommer på markedet overgår hverandre i fantasifulle beskrivelser av møter med romfarkoster og vesner i høyere utviklede verdener. Dette skjer gjennom spiritistiske medier og beskrivelsene minner mye om dårlig science fiction-stil.

Dernest: En pseudovitenskapelig forestillingsverden settes i sammenheng med den kristne troslæren. De spiritistiske seansene påstås å bringe budskaper og åpenbaringer fra åndesvesener i andre planetverdener - som er identiske med Kristus-skikkelsen som ble menneske på vår jord i Jesu person.

På denne måten oppstår en mengde spiritistiske åpenbaringskilder, som gjør det mulig å utgi en hvelken som helst forestilling om en Kristus-åpenbaring og knytte denne til en bibelsk åpenbaring.

Ettersom "UFO-religionen" fikk omfattende spredning i USA undersøkte en

gruppe sosiologer ved University of Minnesota en slik gruppe "UFO-troende". Undersøkelsesrapporten ble publisert med tittelen: "When Prophecy failed", (Da profetien slo feil). Temaet er: Hva hender når en religiøs gruppe etter en "åpenbaring" regner med at verden skal gå under på et visst tidspunkt, og når denne profetien ikke går i oppfyllelse?

Marian Keech ledet den undersøkte gruppe, hjemmehørende i Lake City ved Great Lake. Hun hevdet å ha fått beskjed av "åndesvesenet" hun kalte Sananda, fra planeten Clarion. Ifølge dette høyere åndsvesenet skulle Lake City bli oversvømmet av Great Lake den 21. desember 1954. De eneste som skulle bli reddet var de troende tilsluttet Keech-gruppen. Disse skulle bli hentet av en "flygende tallerken" fra planeten Clarion.

Studentene fra Minnesota-universitetet hadde sluttet seg til denne gruppen for å kunne foreta den hemmelige undersøkelsen, som bl.a. besto i notater og båndopptak. Da både oversvømmelsen og den "flygende tallerkenen" uteble, var det naturlig å tenke seg at gruppen mistet medlemmer. Dette skjedde ikke: De aller fleste holdt fast ved sin tro, holdt sammen og øket sin misjonsinnsats. Marian Keech hevdet å ha fått nye direktiver fra Sananda om at katastrofen var utsatt fordi Gud er nådig og UFO-læren må spres mer før Gud kan la slikt skje -.

Tilhengerne av "UFO-religionen" har tro på at vesener fra andre planeter står bak vår jords prestasjoner og at disse vesener er menneskets redning. Det kobles sammen med vårt moderne vitenskapelige verdensbilde.

Fotnote (4): Det er ikke riktig å koble Däniken sammen med UFO på denne måten.

BERMUDA-TRIANGELETS GÅTE LØST ?

BERMUDA-TRIANGELET, ELLER
"DØDENS TRIANGEL", ER ET
VELKEJNT BEGREP FOR ALLE
MYSTERIEDYRKERE

av raymond taylor

Vitenskapsmenn har løst mysteriet med Bermuda-triangelet - denne spøkelsesaktige strekningen av Atlanterhavet hvor dusinvis av fly og båter har forsvunnet uten spor.

Bisarre ringer av virvlende vann inneholdende enorme mengder av ukjent energi, er påvist å fosse gjennom triangelet, uavhengig av normale strømmer.

"Jeg tror vi har funnet nøkkelen til hele dette eiendommelige fenomenet," uttalte forfatteren Charles Berlitz, en av de fremste ekspertene på Bermuda-triangelet og dets gåter.

Den utrolige oppdagelsen ble gjort av noen team med amerikanske og Sovjetiske vitenskapsmenn, som slo seg sammen om en felles oceanografisk undersøkelse - Operation Polymode - konsentrert i dette området, som også er kalt "Djevelens trekant".

Bob Heinmiller, tidligere sjef for prosjektet, nå ansatt ved Massachusetts Institute of Technology, sier:

"Vi har funnet og ettersporet store kvanta av vann, som beveger seg fullstendig uavhengig av havet omkring. Disse malstrømmene inneholder store mengder av lav-energi, men vi har ingen anelse om hva de er, eller hvor de kommer fra."

Blant de oppsiktsvekkende funn vitenskapsmennene gjorde var:

- Malstrømmer opp til fem miles i diameter, og en mile dype, av "renegat" vann, skubbet seg frem gjennom havet.
- Selsomme strømmer av ferskvann, totalt forskjellige fra det salte sjøvannet omkring.

- Vannstrømmer lignende de som er funnet i Middelhavet, mye saltere enn de i Atlanterhavet.
- Små, kulelignende virvler, som fosser gjennom havet tre-fire ganger raskere enn normale strømmer.

Vitenskapsmennene har ikke klart å måle den energien som strømmene inneholder, men "den er mange ganger større enn energien i en orkan," uttalte Heinmiller.

"Vi er overbeviste om at denne energien øver en sterk innflytelse på været. Jeg tror vi har funnet en helt overbevisende forklaring på hva som har foregått i tre-kanten," fortalte forfatteren Berlitz. "Med slike gigantiske krefter, som virker sammen, tror jeg at det blir dannet magnetiske stormer, som kan ta knekken på maskinene i båter og fly og få navigasjonsutstyret til å løpe løpsk, selv om sjøen rundt omkring synes fullstendig rolig."

Flere prominente vitenskapsmenn sier seg enige med Berlitz. Dr. J. Manson Valentine, oceanograf og "triangel-ekspert", sier: "Jeg tror at vitenskapsmennene her virkelig har kommet over noe."

"Jeg tror at de enorme mengdene med energi som finnes i disse strømmene virkelig kan forstyrre atmosfæren og forårsake meget kraftige, lokale stormer", (forts. neste side)

sa Valentine, som nå er direktør for Miami Museum of Science, i Florida.

"Dette ville stemme meget godt med øyenvitneberetningene fra overlevende etter hendelser i Triangel-et. De rapporterer så å si alltid at navigasjonsutstyret plutselig gikk amok. De forteller at det var som om de gled inn i et mystisk tomrom.

"De forteller ofte at de ble fanget opp av en slags merkelige magnetiske eller elektriske stormer, selv om havet rundt omkring var fullstendig blikkstilte.

"De fleste har dog ikke overlevet, slik at de har kunnet berette om sine erfaringer.

"Hvis vi kan finne ut hvor denne enorme energien kommer fra," tilføyde han, "er det mulig at vi har løst et av de mest forbløffende mysterier i verden - og kanskje kan vi temme denne energien til å arbeide for oss, i stedet for mot oss."

Kilde: WEEKLY WORLD NEWS,
Lantana Fla. - 1.nov. 1980.

I neste nummer kommer mer interessant stoff

Vil skal her nevne noe av det:

G E P A N - Den franske UFO-forskningskommisjonen, opprettet av regjeringen.

Typeinndelinger av UFO-fenomener.

Kan det være mulig at USA's regjering er i besiddelse av "havarerte UFO-farkoster", og døde humanoide skapninger av ikke-jordisk opprinnelse? Les hva forskeren Leonard Stringfield har å fortelle om dette..

Først i 1970 lyktes det en vitenskapsmann å fotografere stjernen SIRIUS B. Stjernen er ikke synlig for det blotte øye. Likevel blir det hevdet at en primitiv afrikansk stamme har hatt kjennskap til Sirius B siden 1400-tallet.

Det har vært skrevet en del om det såkalte "Sirius-mysteriet, nærmest i hva vi kunne kalle "Däniken-stil".

Grunnen til at vi tar opp dette emnet er at NIVFO har oppnådd å bli lovet nytt materiale om dette temaet - direkte fra en forfatter, som sies å satt seg grundig inn i saken. Vi håper å kunne få dette med i neste nummer.

Men norsk materiale skal heller ikke mangle. Det har vært få UFO-rapporter fra Norge hittil i 1981, men vi har i det minste en, som fortjener å komme med:

Den 26. januar, ved sju-tiden om kvelden, var gårdbruker Ola Råen, Liagardene, Ål (i Hallingdal) på vei ut fra låven, da han så at låveveggen lå badet et i et merkelig rødlig lys. Han trodde først at det kom fra lyktene på en traktor.

Men så fikk han øye på gjenstanden. Den sto ute på jorden, ca. 50 meter unna.

Råen begynte å gå mot den lysende tingesten. Da hevet den seg fra bakken - først langsomt, så raskere - og beveget seg bort over tre-toppene. Den var så å si lydløs. Tre vitner til rakk å se fenomenet før det forsvant.

Vitnene betegnes som meget troverdige.

Hva kan det ha vært for noe?

Disse sakene, og mere til, vil bli å finne i neste nummer av NIVFO-Bulletin.

Redaksjonen avsluttet
11. mars 1981.

